

'שעוריה' ו'חרם'

ההבדל מן מאמין לכופר מתגלה במלא עוצמתו בעבודה שלכאורה פעוטה היא: בקריאה של האירועים. באירועים הכופר רואה מפל של עובדות אקראיות ללא כל קשר סיבתי ביניהן, כאשר האיש המאמין מבחין בהם יד ההשגחה. בניהול העליון של ההיסטוריה בידי היוצר בראשית סימני הניהול כה עדינים שרק לב הומה ועורג לעליון מבחין באי-אלו פרטים שהם הם הסימנים של התערבות העוקרת את העובדות הגדולות מאקראיותם. כך בימים האחרונים הכין לנו הקב"ה 'הפתעה', 'מארב' אם תרצו, ומנסה אותנו האם אנו ערים לידו המהנלת היסטוריה. בשבת זו נקרא אותה פרשה המזכירה את המשבר הקשה ביותר שפקד עמנו בכל הדורות, פרשת המרגלים בלשון תורה, או בלשוננו פרשת אי-ההבנה המהותית השורישת בכל הנוגע לא"י, למעמדה, לערכה, לחשיבותה ולמרכזיותה. המנהיגים הפולטיים (ואז גם הרוחניים) של עמנו פחות משלושה חודשים לאחר יצ"מ מערערים על חיוניות הכניסה לארץ זו, כאשר כל הזוכר יודע היא הייתה היעד הבלעדי ביציאת מצרים עפ"י ה'. תוך כפירה בוטא בהבטחה האלהית, הם מפעילים לחץ על המנהיג הדגול משה רע"ה על מנתץ שיסכים שיבחנו את 'כשירותה' של ההחלטה האלהית להיכנס לארץ. חששם שנבע מחוסר אמונה ביכולת עמנו להתמודד עם האתגרים והקשיים מוצא משום מה אישור' בהיפגשם עם ענקי הארץ, וללא בושה הם מצהירים: 'ונהי בעינינו כחגבים וכן היינו בעיניהם'. אנו יודעים עתה היכן מצא רבלה את המשל המפורסם של גרגנטואה.

אלא שהרב חרל"ף, תלמידי המובהק של הרב קוק מצביע על תמיהה: אם אכן אדם יכול לחוש עצמו כחגב, איך הוא יכול לדעת שאכן כך הוא נראה בעיני אחרים? ותשובתו: כל פעם שעם ישראל רואה את עצמו 'חגב' הוא יכול להיות בטוח שכך הגויים רואים אותו. ועתה לאקטואליה, שהיא תמיד המשך המייד של דבר ה' בתורתו. החברה הישראלית רועשת ונעזקת לאור החרם שהקהילייה מדעית האנגלית מטילה עלינו. ואני מצדי יושב נבוך. מדוע? משום שמצד אחד, כיהודי, אינני מצליח להתקומם נגד האנטישמיות, כיון שזה יותר מאלפיים שנה שאנו סובלים ממנה, ומעולם לא האמנתי שהדבר יפסק אי-פעם, ואני מביט מגבוה ברחמנות אין-סופית על כל 'הילדים' האלה הנזעקים עדיין למראה תופעה אנטישמית נוספת, כאילו יש חדש תחת השמש. ומצד שני, שה' ימחול לי, אני מתוודה בגולי לב לפניכם, חוכך ידיים קצת למשמע החרם הזה ההולך ופושה, ומסיבות רבות. הטשפות של אחיי ובני דורי כה מרגיזה בעוורנה האינטלקטואלי, שאינני מצליח להתרגז על אויבינו כרצוני. שהרי על מה מתקוממים? על אנגליה, המדינה המרושעת הזו שמאז הצהרת בלפור שנכפתה עליה ביגוד לרצונה הפנימי היא

אינה חדלה להתעולל בנו, לפגוע בנו, להכפשי את שמנו?! היש להזכיר שמיד אחרי ההצהרה המפורסמת המעניקה לנו בעלות על ארץ זו היא גוזרת על איסור עלייה (הספר הלבן), היא נותנת נשק לפורעים הערביים בפוגרום תרפ"ט כדי לטבוח בנו, היא אינה חדלה לתמוך כלכלית ועוד יותר פוליטית בכל טרוריסט פלסטיני, בכל מחבל, מאיימת זה שנים על ראשי ממשלתנו, בזה להם, מכפישה את שמם?! זבת דם בעירק מידי כל הטרוריסטים הערבים השפלים היא אינה מוצאת אשם אחר פרט למדינת ישראל בפיו של תוני בלייר שב"ה הקב"ה פטרנו ממנו.

אבל מבחינה יהודית דוקא, יש דבר מרגיז לאין-ערוך יותר. הלא על מה החרם? על זה שאנו נחשבים בעיניהם כ'כובשים'. אבל מי הפיץ בעולם שקר זה? מי צעק בכל מקום שאנו גורמים עוולות ל'עם אחר', עם שלא היה ולא נברא והמצאנו אותו יש מאין? עד הרגע הזה ממש, מי לא היסס לצעוק שה'כיבוש' משחית ולא התבייש לכנות חיילי צה"ל במלה גסה באשר הם משרתים במחסומים בהם כל אותם המחבלים, בני משפחותיהם ותומכיהם נאלצים לעבור בדיקות? לא אחר מאלוף פקוד הצפון לשעבר, קרי אחד מהמפקדים הבכירים בצה"ל עצמו! והחרם הבא מהאקדמיה, מי אינו מפסיק בארצנו להאשים אותנו בכיבוש, בעוולות וכוד' אנשים הנמנים רובם על השמאל ואנטלקטואלים מהאקדמיה שלנו! האם כבר שכחנו את הפרשה האחרונה של המרצה מאוניברסיטת חיפה?! אז מה לנו להלין על עמיתיהם הגויים, אלא שהם מעריכם כ"כ בכל ימות השנה, על שלא רק מסכימים אתם, אלא מוציאים מן הכח את הפועל את המלחמה שכאן בארץ לא הצליחו לנצח בה?! האם המרגלים לא טענו כבר לפני שלושת אלפים וחמש מאות שנה את אותן הטענות, בין היתר שאנו בלתי מוסריים בכיבוש כזה? לא נפרוש פעם נוספת את היריעה, יספיק לנו להפנות כל הסקרנים למאמרו של לוינס בנדון, הוא איננו חשוד כמוני על הזדהות דתית קיצונית כמוני, הוא היה ונשאר פילוסוף מאד חשוב ויקר, כיום גם בעיני אותם פסידו-אינטלקטואלים מחוגים ידועים.

בפעם שלישית מוצאים ה'נאורים' שלנו את עצמם במלכודת. כל אותם 'נאורי עולם' הנערצים כל כך על ידם השכם והערב, להם ולדעת הזחיחה הם סוגדים, מושאים לתהילה לשם ולתפארת, מתגלים במלא מערומיהם כבוגדים בהם וכחיות בר. זה קרה עם הייזנברג, היידגר וחבר מרעיהם, אותם 'נאורים' פשיסטים שבגרמניה, זה קרה שוב עם כל הנאורים תומכי השלטון הקומוניסטי שידעו לנצח על משפט החלוקות הלבנות, והכל בשם הצדק והמשפט, והנה ששוב זה נוחת עליהם מצד ידידהם, 'אליליהם', מן העולם הנאור הפוסט-מודרני! איך לא להשתתף בצער אכזבתם של אחים, אף אם אויבים אידיאולוגיים – ועל אף שמצדנו אין כל הפתעה – איך לא להתמלא רחמים מול מחזה מדאיב זה של היהודי הרוצה ויהי מה

להיחשב אינטלקטואל מערבי ונוכח לדעת שכל השכלת העולם לא מצליחה למחוק את האנטישמיות הברברית מלב האיכר האירופאי הביניימי המחופש לאיש אקדמיה! לוינס היה רגיל לאפיין את האינטלקטואל באמצעות המשפט הקולע 'הוא איש הטועה תמיד, אבל לפחות הוא מביט למרחוק'. בעקבותיו נאמר: 'האינטלקטואל הישראלי הוא איש הטועה תמיד, משום שאינו מסוגל להביט למרחוק'.

אם חרם יש מהקהיליה המדעית, אין ספק בעיני איש ירא שמים שזה משום שיש כאן חזרה על אותו תסריט של המבט האומלל על עצמנו של 'חגבים בעינינו'. מבט זה טופח ומטופח זה עשרות בשנים דוקא באקדמיה שלנו. הלא כל החבר בה או כל המכירה יודע שהקריטריון היחיד לבחינת מעלת חוקר היא חוות דעת של גויים אקדמאיים עליו. כך נבנתה תרבות ומנטליות עבודתית אינטלקטואלית, והענקנו לעצמנו את המעמד הזה של 'חגבים', מעמד לו הגויים מתאוים ומשתעשעים בו. וכיון שיחד עם זה לאקדמיה יש השפעה גדולה בארצנו, הדברים גלשו לכל המערכות הלאומיות, וכמובן גם לעולם הפוליטיקה, והוצגנו בעיני עצמנו כמנצלים ומשעבדים אוכלוסיא זרה, בדיוק כ'חגבים' האוכלים כל השייך לאחרים. סגנון מודרני: 'כובשים', על אף שהכיבוש המדובר הוא כיבוש ארצנו שנעשה מאבותינו והשבנו אותה לעצמנו בצדק ובמפשט.

מכאן המסקנה הבלתי-נמנעת והמערת שאין כדוגמתה: לאיזה 'תיקון' עצום מזמינים אותם גויים שונאים, בעלי 'שאר רוח אקדמית', את האקדמאים שלנו?! למאבק נגד כל מה שאלו האחרונים הצהירו עליו זה ארבעים שנה מאז מלחמת ששת הימים! איך לא לראות בכך הזמנה מצד הקב"ה בכבודו ובעצמו לתשובה?! ב"ה המחרמים אינם נמנים על החשוכים הפונדמנטליסטים כמונו, אלא על 'הנאורים' מהאקדמיה העולמית. איזה מחזה מרענן!

אבל לזנות האינטלקטואלית אין ככל הנראה גבול ומחסום. אנו מתבשרים מצד האמונים על הקשר עם העמים מטעם מדינתנו במשרד החוץ, על דרישה אומללה המכינה החתמת עצומה של בקשת 'אוכל לא כשר' כדי לקבל פני אותם דיפלומטים נפלאים המחרפים אותנו! לא במקרה פרשתנו מסתיימת במצוות ציצית, אותה מצווה העוטפת את היהודי זהות יהודית כתגובה להתרפסות בפני העמים השונאים. כדאי לרבים להתעטף בה, זה האמצעי היחיד השומר עלינו.

הרב ד"ר אליהו רחמים זייני

ראש ישיבת ההסדר 'אור וישועה' חיפה¹

¹ . הדברים אינם על דעת המוסד השני בו אני מועסק.